

ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ

14 ਨਵੰਬਰ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਹਾਲ ਵਿਚ ਫੇਰ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਦਾ ਨਾਟਕ ਮੇਲਾ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿੰਗ ਵਲੋਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਦੋ ਨੁੱਕੜ ਨਾਟਕ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਅਤੇ ਮੁੱਲਾਂਪੁਰ ਦੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਰਾਤ ਦੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਪਾਲੀਵਾਲ ਦਾ ਨਵਾਂ ਨਾਟਕ 'ਕੁਦੇਸ਼ਣ' ਜੋ ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਗੜ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅੰਤ ਦੀ ਤੁਸਾਦੀ ਬਾਰੇ ਪੇਂਡੂ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਇਹ ਨਾਟਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। ਚਾਰ ਹੋਰ ਨਾਟਕਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਪਵਨਦੀਪ ਦੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨਾ ਹੇਠ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਦਾ ਨਾਟਕ 'ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਮਾਤਾ' ਦੀਨ ਚੰਨ 'ਤੇ' ਵੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਜੋ ਹਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਪਰਸਾਈ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ।

19 ਤੋਂ 24 ਨਵੰਬਰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ 'ਕੰਨਿੰਡ' ਸੰਸਥਾ ਵਲੋਂ ਇਕ 6 ਰੋਜ਼ਾਂ ਨਾਟਕ ਮੇਲਾ ਕਰਿਡ ਦੇ ਖੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਅਤੇ ਖੱਲ੍ਹੇ ਥੀਏਟਰ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਾਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਨੇਮਕਾ ਹਕਸਰ ਵਲੋਂ ਕਲਾਸਕੀ ਨਾਟਕ 'ਅੰਤਰ ਯਾਤਰਾ' ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਗਲੀਆਂ ਚਾਰ ਸ਼ਾਮਾਂ ਕੇਵਲ ਪਾਲੀਵਾਲ ਵਲੋਂ 'ਕੁਦੇਸ਼ਣ', ਲੱਖਾ ਲਹਿਰੀ ਵਲੋਂ ਅਜੰਮੇਰ ਸਿੰਘ ਅੰਲਖ ਦਾ ਨਾਟਕ 'ਇਕ ਸੀ ਦਰਿਆ' ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸਕੂਲ ਆਫ਼ ਡਰਾਮਾ ਵਲੋਂ 'ਸੁਖੀ ਬੇਸ ਮਸਕੀਨੀਆ', 'ਮੁਨਸ਼ੀ ਖਾਨ' ਅਤੇ ਲੁਝੂ ਨਾਟਕ

ਸਥਾਪਤ ਰੰਗਕਰਮੀਆਂ ਦੀ ਸਮੂਲੀਅਤ ਹੋਈ। ਕਲਵੰਡ ਭਾਟੀਆ ਨੇ 'ਵੱਡੀ ਭੁਆ' ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਅੰਦਰੋਂ ਨਾਲ ਖੇਡਿਆ, ਟੋਨੀ ਬਾਤਿਸ਼ ਨੇ 'ਨਾਇਕ' ਪੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੀ ਨਾਟ ਕਲਾ ਦੀ ਸੁਖ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇਹ ਕਰਮ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਨੁੱਕੜ ਨਾਟਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਸਰਗਰਮ ਹੋਈਆਂ। ਮੁੱਲਾਂਪੁਰ ਦੀ ਟੀਮ ਵਲੋਂ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਦੇ ਲਿਖੇ ਨਾਟਕ 'ਸੇਲ' ਨੇ ਬੜੀ ਮਕਬੂਲੀਅਤ ਲਈ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਮਹੱਤਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਅਵਸਰ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਆਯੋਜਿਤ ਹੋਇਆ ਨੁੱਕੜ ਨਾਟਕ ਮੇਲਾ ਸੀ। ਸੇਣ ਪਾਲੀਵਾਲ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਸਦਕਾ ਇਹ ਮੇਲਾ ਸੱਤ ਦਿਨ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਜਿਸ ਵਿਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਮੁੱਲਾਂਪੁਰ, ਖੰਨਾ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਗੋਬਿੰਦਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਨੇ ਸਮੂਲੀਅਤ ਕੀਤੀ। ਨੁੱਕੜ ਨਾਟਕ ਦੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਸਾਧਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਤਕ ਪੁੱਜਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਟਕ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋਈ। ਲੋਹੇ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਨਾਟਕ 'ਸੁਨੇਹਾ' ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰ ਬਸਤੀਆਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੱਬਰਾਂ ਤਕ ਪੁੱਜਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਸੰਗੀਤ ਨਾਟਕ ਅਕਾਦਮੀ ਨੇ ਇਸ ਨਾਟ ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਸਫਲ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੱਤਾ।

ਬਾਲ ਨਾਟਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਇਸ ਸਾਲ ਪੂਰੀ ਸਰਗਰਮੀ ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਆਈ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸਕੂਲ ਆਫ਼ ਡਰਾਮਾ ਵਲੋਂ ਇਕ ਪੰਜਾਬ ਪੱਧਰ ਦੀ ਬਾਲ ਨਾਟਕ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਕੇਵਲ ਪਾਲੀਵਾਲ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਵਿਚ ਲਗਾਈ ਗਈ। ਉਹਦੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨਾ ਥੱਲੇ ਤਿੰਨ ਨਾਟਕਾਂ 'ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ', 'ਗੋਲੇ ਕਬੂਲਤਰ' ਅਤੇ 'ਤਿੰਨ ਸੁਆਲ' ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿਚ ਬਾਲ ਥੀਏਟਰ ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ। ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਨੇ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ। ਉਹਦੇ ਵਲੋਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਵਰਕਸ਼ਾਪਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਖਿਲੋਣਾ ਗੁਰੂਪ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕ ਵੀ। ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਨਾਟਕ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ੈਲੀ ਅਪਣਾਈ ਕਿ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਖੇਡਣ ਨਾਲ ਨਾਟਕ ਆਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੜਾ ਸਫਲ ਤਜਰਬਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਲ ਥੀਏਟਰ ਲਈ ਨਵੀਆਂ ਮੰਗਵਨਾਂ ਉਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਈ। ਬਾਲ ਥੀਏਟਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਯਤਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਇਕ ਬੜਾ ਸ਼ੁਭ ਸ਼ਗਨ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਹ ਸਰਵੇਖਣ ਤਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਏਗਾ ਜੇ ਇਸ ਵਿਚ ਪੇਂਡੂ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਹੋ ਰਹੇ ਨਾਟਕਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਏ। ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਾਟਕ ਕਲਾ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਟੀਮ ਹੀ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਪੇਂਡੂ ਥੀਏਟਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਕ ਲਹਿਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਭਾਗ ਦੇ ਨਾਟਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਬੜੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪਲਸ ਮੰਚ ਨਾਲ ਜੜੇ ਰੰਗਕਰਮੀ ਹੰਸਾ ਸਿੰਘ, ਗੁਲਸ਼ਨ ਸ਼ਰਮਾ, ਹਰਕੇਸ ਚੰਗੀ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਨਛੱਤਰ ਸਿੰਘ, ਬਲਵਿੰਦਰ, ਤਰਲੋਚਨ, ਭੈਣ ਸੁਮਨ, ਬਾਰੂ ਸਿੰਘ ਸੱਗੂ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਕ ਅਨੁਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸਾਲ ਕੋਈ 350 ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਨਾਟਕ ਸਮਾਗਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਨਾਟਕ ਅਕਾਦਮੀ ਨੇ 57 ਨਾਟਕ ਸਮਾਗਮ ਕਰਵਾਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੇਂਡੂ ਨਾਟਕਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮੁਹਾਵਰਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਇਕ ਪਛਾਣ ਹੈ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਾਟਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਨਾਟਕ ਦੇ ਬਹੁਪੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੇਂਡੂ ਨਾਟਕਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ।

ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਟਕ ਨੇ ਵਿਕਾਸ ਵਲ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਪਰ ਹਾਲੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਦੀ ਤਕਨੀਕ ਦਾ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲ ਜੀਂ ਸਿੰਘ

ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ

ਡੈਰੀ ਟਾਈ